

IN PACE IN IDIPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

XIV. ÉVF. 1913. 5. SZÁM.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÜL

KIADJA

AZ ORSZÁGOS OLTAREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Ára egy évre 3 korona.

Megjelenik minden hó elsején.

Stephanum nyomda r. t.

VIRGO IPSUM, QUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT.

ORIENTUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

PASSER INVENIT SIBI DOMUM

ETTURTUR NIDUM, ALTARIA.

PLORABUNT SACERDOTES.

PARCE POPULO TUO.

QUI FRUMENTUM ECCE AGNUS DEI

ELECTORUM CONSERVASTI. CUJUS NON SUM DIGNUS.

Walser-Varga-féle

Örökimádás imakönyv

az oltáregyletek imakönyve, ötödik
teljes kiadás; 30 óra

K. Sávely Dezső festőművész rajzaival
megjelent és kapható

Közönséges papíron:

Vászonkötés	3 K 50 f.
Bőrötés, vörösvágás, tokkal	5 „ — „
Bőrötés, aranyvágás, tokkal	6 „ — „

Műnyomó papíron:

Vászonkötés, vörösvágás	4 K — f.
Bőrötés, vörösv., tokkal	5 „ 50 „
Bőrötés, aranyv., tokkal	6 „ 50 „
Borjúbőr-kötés, aranyvágás, párnázva, kazettával	8 „ 50 „

Japán papíron: (az egész könyv egy ujj-
nyinál alig vastagabb)

Vászonkötés, vörösvágás	4 K 50 f.
Bőrötés, vörösvágás, tokkal	6 „ — „
Bőrötés, aranyvágás, tokkal	7 „ — „
Borjúbőr, párnázva, kazettával	9 „ — „
Borjúbőr, hordozható tokkal	18 „ — „

REMÉNYSÉGÜNK 1906, 1907, 1908, 1909-ik évfolyamai még kaphatók — egyenként **1 K 40 fill.-jével.**

Walser-Varga-féle

Örökimádás imakönyv

öregbetűs hatodik teljes kiadás.

A hetők nagyok, de a könyv alakja alig valamivel
nagyobb a kisebb alakú kiadásénál: K. Sávely Dezső
festőművész rajzaival.

J6 papíron:

Vászonkötés	4 K 60 fill.
Bőrötés, vörösvágás, tokkal	6 „ 50 „
Bőrötés, aranyvágás, tokkal	7 „ 50 „

Japán papíron:

Vászonkötés, bindre fűzve	5 K 20 fill.
Bőrötés, bindre f., vörösvágás, tokkal	7 „ 50 „
Bőrötés, bindre f., aranyv., tokkal	8 „ 50 „
Borjúbőr, bindre f., aranyv. párnázva kazettával	11 „ — „

Liguori sz. Alfonz

Üdvösség Útja (elmékedések).

Az első kiadás elfogyott; új kiadás készülben.

Ezen könyvek megrendelhetők:

VARGA MIHÁLY esperes-plébánosnál

Kiskunmajsán (Pest vm.)

a pénz előleges beküldése mellett, vagy
utánvételt

A kereskedésben 20%-kal drágább lesz.

Női kézimunkákhoz

szükséges himzőanyagok nagy választékban
legolcsóbb árban kaphatók. Képes árjegyzék
bérmentve. — Intézeti és iskolai szállítók

Berger és Feiszinger

Budapest, IV., Korona-u. 4. szám.

ÖRÖKIMÁDÁS

az Országos Oltáregyesület havonként megjelenő hivatalos közlönye.

TARTALOM: *Dr. Tiefenthaler József*: Úrnap. — *Tyukoss Ev. János*: Szentóra. — *Haldcsy Endre*: Édesanyám. (Költemény.) — *Dr. Saly László*: Május királynéja. — *Smeringa Antal*: Hogyan terjesszük a gyakori szentáldozást. — *Cl. Adoratrix*: Énekem Úrnap reggelén. — *Dr. Bilczewski*: Az élet kenyere. (Folytatás). — *Gyakori szentáldozás*. Rovatvezető: *Réviczky Aladár* főmunkatárs. — A gyakori szentáldozás hatása az afrikai missziókban. — Az «Örökimádás»-templom szentáldozási statisztikája. — *Jézusom, örööm*. Rovatvezető: *dr. Szyllaba Emil*. Három-négyezeréves nyomok az Oltáriszentségről. — Eucharisztikus szövetségek. — Felső bimbók. Fejedelmi példaadás. — Főtisztelendő igazgató úr. — Tersatto. — Rőptében a nagyvilág körül. — Egyesületi élet. — Budapesti oltáregyesületi érem. — Kimutatók.

URNAP

ALACOQUE MARGITOT azzal tüntette ki az isteni Megváltó, hogy kilépett a tabernakulium, az oltárszekrény néma csöndjéből és megmutatta az emberekért lángoló szentséges szívét. — Úrnapkor is kilép az Úr Jézus a tabernakulumból. Nem csendben, némán, mint amikor a szentáldozásban lelkembe jő, hanem fényvel, pompával, dísszel. A jó Jézus egész életét a világ végezetéig a szentély csöndjében kívánja tölteni. Itt fogadja a hódolatunkat, imádásunkat. Itt akar tanúja lenni küzdelmeinknek és szenvedéseinknek. Innen hallgatja meg imáinkat és csepegtet irt a szentáldozásban sebeinkre. Az Oltáriszentségben lesz az Úr Jézus mindenben mindenünk. S ebben a munkájában nem tartja őt vissza az emberek hálátlansága, nemtörődömsége. Nem ijed meg attól se, ha egy gonosz kéz rablási szándékkal tör reá, amint nem futott meg, amikor az Olajfák hegyén elfogására jelentek meg a gonosz zsidó papok bérencei. Igazi jó barát az Úr Jézus, aki élete árán is kitart mellettünk. — Jó pásztor, aki nem hagyja el nyáját, irgalmas szamaritánus, aki mindenkor kész bajainkat gyógyítani. Folytonos és örökös áldozat az Úr Jézus az Oltáriszentségben. Áldozatul hozza érettünk külső fényét, pompáját. Áldozatul hozza isteni fenségének minden külső jelét és isteni hatalmának minden külső megnyilvánulását. A Sinai hegyen mennydörgés és villámlás közt jelent meg az Úr. Angyalok harsonája hirdette a hegy tővében levő népnek Isten nagyságát és hatalmát. — S a nép remegett és félt. — Nem mert közeledni, nem mert feléje se nézni, hanem arca

borulva mondotta Mózesnek: beszélj te az Úristennel, mert mi meghalunk félelmünkben.

Az Úr Jézus nem ezt akarja. Igenis megkívánja Ő is, hogy térdreboruljunk előtte és megalázzuk szívünket színe előtt, mert hisz elrejtettségében és egyszerűségében is Isten Ő az ostyának leple alatt, kit hódolat és imádás illet. De nem akarja, hogy tőle remegjünk, hanem csak a büntől; nem akarja, hogy ne merjünk feléje közeledni s tekintetünket reá vetni. — Halljuk csak, mit mondanak szent ajkai: Jöjjetek hozzám mindannyian, kik szenvedtek és terhelve vagytok és én meggyógyítlak titeket. Tárt karokkal vár bennünket, hogy szívébe zárjon, hogy gyarlóságainkban és testi-lelki bajainkban vigasztalónk és segítőnk legyen. Köztünk akar mindig időzni, mint saját maga mondotta: Ime, én veletek vagyok a világ végezetéig. Köztünk akar lenni, szívünkbe kíván jönni, hogy vigasztaljon, erősítsen és lelkesítsen. Lássátok, ezért nem jelenik meg a Sinai hegy félelmességével és külső hatalmával; ezért nem választott jelenlétének módja gyanánt valami drága kincset, hanem az egyszerű kenyérformát, melyet mindenki — szerény és gazdag egyaránt — ismer, mellyel a szentáldozás útján szívünkbe, lelkünkbe férközhetik. Amily egyszerű és igénytelen a kenyér színe, ép olyan némán és csendesen kíván az oltárszekrényben időzni és az áldozásnál lelkembe szállni.

De *Úrnapján* kilép a tabernakulum csendjéből és egyszerűségéből. Kilép az utcákra, fénnel és pompával hordatja magát körül. Virágvasárnapi diadal fogadja mindenfelé; de szent arcát nem nedvesítik meg a virágvasárnapnak fájdalmas könnyei, hanem az Úrnapnak örömkönnyei. Isteni áldását osztja a világ mindanégy tájéka felé. Megáld mindenkit: a jókat, hogy jóságukban és Krisztus-szeretetükben állhatatosak maradjanak; a bűnösöket, hogy magukba térjenek és bűnbánatot tartsanak; a másvallásúakat is, hogy fölismerjék Krisztus tanításának igaz őrzőjét, megtalálják az evangéliumi igazság hajóját: a katolikus anyaszentegyházat. — Az Úr Jézus Úrnapkor megáld mindenkit, amint meghal mindenkiért a keresztfán. Alkalmat ad a hívő lelkeknek, hogy hódolatukat és imádásukat ország-világ előtt nyilvánvalóvá tehessék. Kijő a falu és város utcáira, hogy mindenki lássa nagyságát és hatalmát, amellyel elrejtettsége és egyszerűsége mellett is milliók és milliók lelke fölött uralkodik.

Tegyük fényessé ezt a napot! Legyen ez a legméltóságosabb Oltáriszentség diadalnapja! Minden királynál lelkesebben és fényesebben vonuljon végig köztünk a királyok királya. Öltöztessük pompába utcáinkat, ékesítsük föl házainkat és díszítsük föl ablakainkat! Virág borítsa az Úr Jézus útját mindenfelé s szívünk szeretetének szálaiból fonjunk drága szönyeget lépései elé! Dísz, pompa, ragyogás fogadja az Úr Jézust min-

denütt, de elsősorban lelkünket hozzuk rendbe, öltöztessük a büntelenség fényébe, hogy Úrnapján oda is bevonulhasson diadallal és örömmel, és tiszta, kegyelemtől, megszentelő malasztól ragyogó trónust találjon lelkek lángoló szeretetének oltárán.

Tiefenthaler József dr.

SZENTÓRA.

(A második módszer szerint, melyben nincs beszéd, hanem ének és ima fölváltva.)

Szerkesztette: *Tyukoss Ev. János.*

Bevezető ének.

(Folytatás.)

III. negyedóra. 1. A legmélyebb hódolattal imádlak Jézus Krisztusom, *Te a patriarkák és próféták* vágyakozása és reménysége, ki az Oltáriszentségben többet adtál, mint amit ők remélhettek s mégis most annyi ember nem vágyódik Utánad! Azért helyettük is, fájlalva e hidegséget, s csak annál jobban vágyódom a gyakori szentáldozások után.

A ritkán és lanyhán áldozók e viselkedésének ellensúlyozására följajánlom Neked a szent pátriarkák és próféták nagy sóvárgásait s velük egyesülve mondom:

Alleluja! Legyen áldva és imádva szüntelen
Jézus Krisztus, én Uram és Istenem,
A legméltóságosabb Oltáriszentségben. Amen.

2. A legmélyebb hódolattal imádlak Jézus Krisztusom, *Te az apostolok és evangélisták tanítója* vagy a világ végezetéig s mégis annyi ember nem tud eléggé hinni Benned, azért helyettük is fájlalok minden hitetlenséget s csak annál jobban akarok hinni a szent apostoloknak meggyőződésével, akikkel egyesülve mondom:

Alleluja! Legyen áldva és imádva szüntelen
Jézus Krisztus, én Uram és Istenem,
A legméltóságosabb Oltáriszentségben. Amen.

3. A legmélyebb hódolattal imádlak Jézus Krisztusom, *Te a vértanúk erőssége*, ki az Oltáriszentségben is a mi erősségünk, megerősítő kenyérünk akartál lenni s most mégis annyi gyenge hűségű van a szentek unokái, a vértanúk utódai között. Azért helyettük is fájlalok minden hitben és hűségben való gyengeséget s csak annál jobban akarom követni a szent vértanúk erősségét, akikkel egyesülve mondom:

Alleluja! Legyen áldva és imádva szüntelen
Jézus Krisztus, én Uram és Istenem,
A legméltóságosabb Oltáriszentségben. Amen.

4. A legmélyebb hódolattal imádlak Jézus Krisztusom, *Te a hitvallók világossága*, ki az Oltáriszentségben is a világ világossága vagy, mert megvilágosítod e szentségeddel a jótörekvő gyarló embert s fájdalom, mégis annyi ember nélkülözi, kerüli a Te igaz világosságodat, azért helyettük is fájjalok minden lelki vakságot s csak annál jobban teszek hitvallást a Hiszekegyben foglalt hitigazságokról, miért is a szent hitvallókkal egyesülve mondom:

Alleluja! Legyen áldva és imádva szüntelen
Jézus Krisztus, én Uram és Istenem,
A legméltóságosabb Oltáriszentségben. Amen.

5. A legmélyebb hódolattal imádlak Jézus Krisztusom, *Te az újszövetség csodálatos főpapja*, ki az Oltáriszentségben magad vagy a szeplőtelen áldozat, a legszentebb főpap egy személyben; mégis annyian nem ismerik, nem becsülik eléggé a szentmise mulasztások, vagy a templomban való tiszteletlen viselkedések visszasságait s ezek ellensúlyozására és kiengesztelésére följajnlom Neked a szent püspökök és leviták minden jámborságát, kikkel egyesülve mondom:

Alleluja! Legyen áldva és imádva szüntelen
Jézus Krisztus, én Uram és Istenem,
A legméltóságosabb Oltáriszentségben. Amen.

6. A legmélyebb hódolattal imádlak Jézus Krisztusom, *Te a tanító-egyház legfőbb tanítója* s a tökéletes életnek legfőbb példája, ki az Oltáriszentségben Magadat kívánod odaadni nekünk, csakhogy büntől tiszta szívet nevelhess bennünk s mégis annyian vannak, kik parancsolataidat meg nem tartva, előtted bűnös lélekkel járnak, bűneikben hanyagul vagy makacsul megmaradnak, azért helyettük is fájjalom a tízparancsolatnak s az ötparancsolatnak minden megszegését s e tenger bűnnek ellensúlyozására és jóvátevésére följajnlom Neked a szent egyháztanítóknak, valamint a szent szerzeteseknek és remetéknak tökéletes cselekedeteit s velük egyesülve mondom:

Alleluja! Legyen áldva és imádva szüntelen
Jézus Krisztus, én Uram és Istenem,
A legméltóságosabb Oltáriszentségben. Amen.

7. A legmélyebb hódolattal imádlak Jézus Krisztusom, *szűzeknek völegénye s minden szentek koronája*, ki a legméltóságosabb Oltáriszentségben a szent szűzességnek s az állapotbeli tisztaságnak isteni erőforrást adtál, az állapotbeli kötelességeknek pedig nevelő iskolát nyitottál. — Ó, mint fájjalom, szent Szívednek fájdalmával siratom, hogy annyian nem értik, át nem érzik a tiszta szívnek Istent látó, Istent érző

magasságait, állapotbeli kötelességeik teljesítésében pedig föl nem ismerik a tökéletes élet teljességét s mindezekhez föl nem használják kellőképen a szentáldozások fölsegítő erőforrását... Mindezen idevágó bűnöknek és mulasztásoknak ellensúlyozására s jóvátévesére följajnlom Neked a szent szűzek és özvegyek előtted kedves erényességeit és minden szentek öröm- és bánatkönnyeit, szívbeli szent gerjedéseit, a szentek kincstárának összes érdemeit s velük és minden hozzájuk hasonló jó lélekkel egyesülve mondom:

Alleluja! Legyen áldva és imádva szüntelen,
Jézus Krisztus, én Uram és Istenem,
A legméltóságosabb Oltáriszentségben. Amen.

Miatyánk. Üdvözlégy. Dicsőség. Ének:

Uram, hiszlek és reménylek,
Tiszta szívből szeretlek!
Hiszem a Szentlélek Istent,
Aki áld és éltet mindent,
Megszentelő kegyelmével,
Az angyalok tengerével!
Ezen hitben, reménységben,
Szeretemben erősíts!

IV. negyedóra.

Jézus szent Nevéről, vagy
Jézus szent Szívéről való litánia.

ÉDESANYÁM!

Tested hideg volt, ajkad nem mozgott,
Mikor utoljára borultam rád;
S csak a szomszédok suttogták halkán:
— Szegény fiú, nincs már édesanyád.

S én a feszületre néztem, ... vártam, ...
Nincsen-e vigasz a számomra már?...
S a krisztusi arc beszélni látszott:
— Megtért édesanyád epedve vár!...

Falácsy Endre.

Május királynéja

TAVASZNAK szépséges királynéja, a virágok illatával, színes pompájával, a bőséges termést ígérő lombos gyümölcsfákkal hajlongva hódolva köszöntünk téged és azért szórunk minden virágot és lombot a lábaid elé, mivelhogy a virágok virága vagy te és mi szeretnénk a lelkünkben úgy kivirágozni és úgy megérlelődni, mint ahogyan te jársz előttünk liliomos, édes gyümölcsű szűz Mária. Áldott vagy az asszonyok között, mondjuk a szüzességedért s áldott a te méhednek gyümölcse, mondjuk a szent Fiadért. Nézzünk téged, kérünk téged, hallgass meg minket.

Sok-sok lelki virágot kérünk tőled cserébe a kerti virágunkért, nálad akarunk megrakodni egész esztendőre, gyökeres virágot akarunk, telelő, évelő virágot, hogy a liliom soha el ne fonnyadjon, hogy az ibolya illata soha el ne szálljon, hogy a szobánkban és az ablakunkban minden mindig fényárban, illatárban ússzon. Ó szűz, Anyánk, adj nekünk valamit a te tavaszi napsugaras, mosolygó lelkedből.

Tudjuk, kell tudnunk a lelkünk kerti művelésének módját, hisz annyi sok tanításban volt részünk zsenge gyermekkorunk óta. Anyánk a beszéddel együtt tanított imádságra, jóságra; mire mozogni, tenni tudtunk, már a jótettet meg tudtuk különböztetni a rossztól. Hányszor hallgattuk picit, értelmes szemekkel, a lelki örömtől meghatott könnyező szemekkel a bibliai történetek sok szép tanulságát, diadalmas önérzettel mondottuk föl a káté bölcs szavait s évek múltán is játssza tanultuk, szívesen jegyeztük meg az evangélium örökbecsű szavait. Nem egyszer, de százszor hallottuk a szent igazságokat és nagyon szégyenlenők magunkat, ha nem tudók a hitünk finom lelki tartalmát. Tudjuk és mégis olyan alélt, bágyadt, száraz virág ez a mi hitbeli tudásunk, benn van az emlékeztünkben, de ezer gondolat fut át az elménken, míg egyszer egy vallásos gondolatunk is támad, tízezer fölösleges és felszínes gondolatot mond ki a szánk, míg egyszer rászánjuk magunkat, hogy az Úr Jézusról is beszéljünk. Benn van a jó mag a lelkünkben, de nem akar kicsírázni. Szűz Anyánk mosolyogj ránk, kérd a kegyelem napját, a te szent Fiadat, indítsa fejlődésre a lelkünkben szunnyadó nemes gondolatokat és érzéseket, ne száradjon össze terméketlenül, ne penészedjék el a lelkünk mélyén, ne legyen gyümölcstelen prédája gonosz férgeknek az evangéliumi vetés jó magja. Hiszen a jó fa jó gyümölcsöt terem, a rossz fa pedig kivágatik, hát az a mag mennyire elvetésre méltó, amelyik még csak ki sem zsendül a földjéből? Mi ki akarunk emelkedni a földből, magasra akarunk nőni, mint a Libanon cedrusa, vonzz bennünket, hívj, szólíts életre bennünket tavaszi kikelet jóságos királynéja.

Május királynője.

A másik, amit kérünk, hogy megismerjük az élet virágait és a halál virágait. Könnyű megizlelni az érett gyümölcsöt és itéletet mondani róla, de a fa kicsi csemetéi annyira hasonlítanak egymáshoz és a gyógyító füvek és a mérges füvek annyira egyformák. Minden kiudulás eleinte jónak látszik, sok gondolatunk, tervünk némi okosságot, szépséget mutat, sokszor azt hisszük, Istennek tetsző munkát végzünk, pedig csak a saját hiúságunkat elégtjük ki. Eleinte talán kissé öntudatlanul is. De ha a szűz Anyát kérdezzük meg, ő ismeri a szép lélek, a tiszta lélek minden virágát, minden fáját, neki elég rátekinteni s megmondja, van-e ez a virág az ő lelke örökszép kertjében? És irgalmatlanul ki kell azt gyomlálni, amelyik a szent Szűz lelkében föl nem található, mert a halál virága az. Ne a magunk szemének gyönyörködésével, hanem a szent Szűz tiszta szemének átható nézésével kell a lelkünket megvizsgálnunk s akkor mindig eltaláljuk a dolgok helyes értékelését. A jót mindig jónak látjuk és a kis jót, a semmi jót nem fogjuk a legjobb fölé emelni. Mennyit hibázunk azért, hogy a szegélyvirágot díszhelyre tesszük és sokszor az illatos rózsát zárjuk el a bimbófakasztó napsugártól. Elveszödünk egy hatodrangú jelentéktelenséggel s annak a kedvéért tövestől kitépjük az elsőrendű, színpompás virágot. Nem vétekezünk, de ügyetlenek vagyunk s ügyesebbek lehetnénk, ha a szent Szűz kezére vigyáznánk.

Ahogy a természet viseli az első bűn átkát és csak fáradtsággal, verejtékkel lehet belőle virágot, gyümölcsöt fakasztani, ép úgy a megromlott emberi természet is állandó gondozásra szorul, különben visszahanyatlik vadságba, műveletlenségbe. A folytonos, csüggedést nem ismerő munka az egyedüli, amellyel erényt lehet fönntartani. Szűz Mária nemcsak példát ad, hanem valósággal segít is bennünket ebben a legfontosabb fáradtságunkban. A májusi ájtatosság nem egyszerű szemlélése Mária erényeinek, hanem hathatós segítség bőven áradó forrása. Anyai közbenjárása nem maradhat meghallgatás nélkül. Ha tehát őt tudjuk szeretettel, gyengédséggel, állhatatosan kérni, a többi az ő dolga lesz. Hogyan adja elő szent Fiának, mit mondjon, mit kérjen, bizzuk őreá. Mi csak legyünk állhatatosak az imádságban, ő majd állhatatos lesz a meghallgatásban.

És legyünk állhatatosak «a kenyértörésben», az Úr Jézus szent testének gyakori vételében. Szűz Mária földi s örök boldogságának egyetlen oka szent Fia közelsége volt. A bánata, a fájdalma is akkor volt legnagyobb, mikor a Fiát a keresztfán lassan, véresen elszakították tőle. Immár örökre szent Fia mellett ül és az ő boldogságának részeseivé akar bennünket is tenni. Egyelőre tehát azt óhajtja legjobban, hogy halandó életünkben sokszor fölkeressük az Oltáriszentséget és sokszor vegyünk magunkhoz az Úr Jézus szent testét, hogy mindig egyesülve

legyünk szent Fiával. Ez a mi egyesülésünk nagyban megkönnyíti az ő közbenjárásának sikerét.

Május királyné-asszonya, boldogságos szűz Mária! Tanulékony lélekkel tekintünk a te lelked ezer szépségére, megfigyeljük erényeid kivirágzását, növekedését, de nem elégszünk meg a figyellel és a próbálgatással, azt akarjuk és azért imádkozunk és azért áldozunk állhatatosan, május folyamán, hogy Te légy a mi szívünk-lelkünk segítő, gondozó áldott királynéja. Itt a lelkünk jószándékában, minálunk hadd köszöntsünk téged, te ismered legjobban szent Fiad izlését, tetszését, mi az ő örök tavaszos menyegzőjére készülünk, öltöztess bennünket fénybe, ragyogásba, virágpompába, illatárba, szentséges szűz Mária.

Saly László dr.

Hogyan terjesszük a gyakori szentáldozást.¹

2. Az iskolában.

(Vége.)

ÖST térek át az iskolára, mely áthidaló a múlt és jövő között; kapocs, mely a jövő küzdelmében a múlt tiszta, kedves erényeivel támogat. Az iskolában szerettek, ha jól vésődtek be szívünkbe, második természetűé válnak. Amit az ifjú megszokott, azt mint férfi is fogja gyakorolni.

Kezdődik az iskola. Ott gubbaszkodik egy lurkó, tekintete zavaros, magatartása bátortalan; alighanem kiszökhetnékje van, de nem lehet ám. Az átkozott tanulás sok gondot okoz neki; segítséget sehonnan sem remél. Rövid idő múlva azonban fölvidul, mert a tanító többi között e szavakkal fogadja a sereget: Nagy föladat előtt állunk, a mi erőnk elégtelen volna annak megoldására, de a jó Isten malasztjával megsegít, ha igénybe vesszük azt. Amint éhségben táplálék után áhítottok, ép úgy szomorúságban, nehéz küzdelmekben az angyalok kenyerét kell élveznetek; mert az édes Jézus maga mondja: «Jöjjetek Hozzám mindnyájan, kik fáradtak és terhelve vagytok és én megenyhítlek titeket». Mivel pedig a nehézségek napirenden vannak, «Jöjjetek Hozzám»... gyakrabban.

Ezer és ezer életből vett példa kínálkozik, melyet ha idején felhasználunk, jelentékenyen előmozdítják törekvéseinket. Nincs tárgy, melybe ügyesen ne lehetne beleszólni a szentgyónás- és áldozásra való buzdítást. Pl. a Szent-Bernát-hegyi kolostor közelében hófúvás eltemetett

¹ Egy buzgó néptanító tanítási sorai.

egy utast. A kolostorban tartott kutyák kikaparták a hó alól s magukkal hozott étel- és itallal életerőt öntöttek fázó testébe. Amint teste fölüdült, a szentáldozás által lelke fölüdítésére is gondolt. Egy ifjú, aki magasabb iskolákat látogatott, végső vizgára készült. A vizsga napjától nagyon remegett; hisz ettől függött jövője. Vizsga előtti napon reggel templom mellett haladt el. Ide tért be, hogy segedelmet kérjen az Istentől. Ima közben azon szándék érlelődött lelkében, hogy holnap a szentségekhez járul. Az elhatározást tett követte. Teljesen elkészülve, megjelent másnap a gyóntatószékben. Méltó szentáldozás után teljes nyugalom szállta meg lelkét. Az iskolában bátran kiállt a bizottság elé s fényes sikerrel letette a vizsgát.

Amott az alvégen Bokrosék katonasorba kerülő Pista fiát agyonütötte a fa. Mily boldog lenne, ha aznap áldozott volna! Tapasztalat igazolja, hogy téli időben sohasem árt ködmönre a bunda. Lám, mily fölületes az ember! Szalmáját, szénáját, gabnáját, marháját s egyéb mulandó vagyonát biztosítatja. Számít az eshetőségekre. De sokan megfeledkeznek a halálról, mely minden oldalról leselkedik rájuk. Lelkük érdekében annyit sem tesznek, mint cigány a becsülete érdekében. Pedig amilyen az élet, olyan a halál.

Túlvilágra podgyász a jótettek, elemózsia pedig a szentáldozás. Ez beléptijegy az örökkétartó vigadalomba. Szabálytalanul kiállított útleveél sok huzavonának, utánjárásnak, kellemetlenségnek, sőt teljes eredménytelenségnek az okozója.

Igy van az a nem jól vezetett lelki életben is.

A gyászjelentésen «a szentségek ájtatos fölvétele» mily megnyugtató a gyászoló atyafiakra. Nem jut eszedbe, hogy a te gyászjelentésed esetleg ezt nélkülözni fogja, mivel ritka vendég voltál?

Nekünk nevelőknek főképp az iskola a hadműveletek gócpontja.

Itt neveljünk elsősorban kis apostolokat.

Megemlítek néhány mozzanatot, mely a felnőtteknél is nagy hatást gyakorol.

Mily megható jelenet, midőn az első áldozók körmenetben imádkozva, vagy énekelve bevonulnak a templomba; az orgona mélabús hangja, a harangok ércnyelve üdvözli. Ime a tisztalelkűek hajlékot készítettek Isten Fiának. Midőn pedig a lelkiatya elmondhatja velük a keresztségi fogadalmat, beszédet intéz hozzájuk s a szülőkhöz, a hívők szemében kivétel nélkül megjelennek az öröminek könnyei. Ez jó alkalom, amikor az első áldozók hozzátartozói is járuljanak szentáldozáshoz.

A hála az emberi érzés legszebb nyilvánulása. Mivel fejezi ki a gyermek háláját szülője iránt? Ha engedelmes és szorgalmas. Milyen ajándékot nyújthat a gyermek szülőjének, alattvaló főlebbvalójának, jótevő-

jenek? Legjobban kedveskedhetik nekik, ha szentáldozását följánlja érettük. Ez a legszebb névnap s egyéb gratuláció. A tiszta lelkek kérelmét meghallgatja az Úr. Hány eltévedt atyát, hitvestársat s mást tértett meg a szentáldozás följánlása.

Kedves halottunk van. Elkísérjük az utolsó útra. Mit adhatunk neki? Megínt csak a szentáldozást ajánljuk föl. Halottak napján, évfordulók napján szentáldozással emlékezünk meg ismerőseinkről.

Nevezetesebb alkalmakkor ünnepélyesebben megy végbe a szentáldozás. Ilyenkor, ha lehet, a szentáldozás előtti imák az iskolában közösen végeztetnek. Iskolai föladat alakjában összeállítatjuk tanítványaink emlékezetesebb évnapjait s szívökre kötjük, hogy e napokon áldozzanak.

Vannak mindig óhajaink. Időről-időre elősorolja a tanító ezeket; a siker elnyerésére kéri a tanítványok szentáldozásait. Hogy a tanítványok kedvvel és megilletődéssel járuljanak a szentáldozáshoz, mindenkor a célt kell kitűzni.

A szentáldozások végzésénél bizonyos tervet kell kidolgozni, hogy a gyermekek ebben is megszokják a rendet. Ha ez betartatik, szintén, mint szükségképeni, elmaradhatatlanná válik későbbi éveikben is. Ehhez hozzájárul az isteni malaszt is, mely csüggedni nem enged s kedvező fordulat áll be a szentáldozó lelkivilágában.

Túlzásba vinni a dolgot nem szabad, mert a kevésbé buzgók akadékoskodni fognak s törekvéseinknek gáncsot vehetnek. Itt is az általános pedagógiai elvhez: könnyebbről-nehezebbre alkalmazkodjunk. Úgy osszuk be az osztályokat, hogy a fiúk és leányok fölváltva egy héten belül, hetenkint legalább egyszer áldozzanak; ne gátoljunk azonban senkit, ha mindennap akar áldozni.

A szülőket kérjük, hogy utasításainkhoz képest ösztönözzék gyermekeiket, mert hisz az ő érdekeiket szolgáljuk.

Sokszor az anya egy szava s idején föltűnt könnye nagyobb intés és buzdítás legékesebb beszédünkénél.

Figyelemmel legyünk a vallásos élet mozzanataira; a magasztos, példaadó eseményeket soroljuk el.

Latba kell vetni a nehézségeket. Simán és könnyedén kell hozzáfogni a szoktatáshoz. Kényszereszközök sohasem vezettek célhoz.

Egyik-másik gyengébb fölfogású gyermeknek hathatósan ajánljuk a gyakori szentáldozást, hogy a nehézségeket könnyebben legyőzhesse. Az ilyeneknél észrevétlenül több elnézést és jóindulatot éreztessünk.

Néha a tanítás előtti és utáni imákat azokért ajánljuk föl, kik a szentáldozást lanyhábban gyakorolják.

Büntetésből valakit szentgyónáshoz és áldozáshoz kényszeríteni, elítélendő cselekedet. Ima, szentgyónás és áldozás csak akkor kedves az

Úr előtt, ha örömmel végzik. A gyakori áldozókat jutalmazni, szerintem nem helyes eljárás. Ez a meggyőződés nélküli áldozókat szaporítaná, a kik hasonlók az ingó nádhoz. Legszebb és legüdvösebb jutalom az isteni kegyelem. Ezen Istennek tetsző ténykedést nem csak a földi javakért, de főképp a túlvilági jutalmakért végezzük.

Nehéznek látszik a gyakori szentáldozás bevezetése; pedig az emberek munkaköre még nem oly sokoldalú, hogy ezt is ne lehessen beékelni. Mennyi idő elpocsékolatik hiábavalóságokra. Eszembe jut az egyszeri ember nyilatkozata: «Annyi a dolgom, azt sem tudom, hol kezdjem; úgylátszik, le kell feküdnöm».

Egy iskolában órarend mellett imarendet is láttam. Különféle kegyelmekért fohászokdottak a gyermekek az egek Urához. Ezen imádságokra alapítványokat tettek a jámbor hívők. Az alapítványok kamataiból kikerült a szegénysorsú gyermekek könyvszükséglete. Ha a nevezett imádságok az alapítványozó szándékára szentáldozással is kapcsolhatnának össze, tudom, még ruházatra is kikerülne a szegény gyermekeknek. E tekintetben a lelkész urak sokat tehetnének.

Egyéb módok után is néztem, de úgy láttam, hogy vajmi kevés eredménnyel kecsegtetnek.

Fődolog, hogy a bevezetett szokáshoz ragaszkodjunk s ne sokat változtassunk programmunkon.

Folytonos újítások zúgolódásra adnak alkalmat. Többször hallottam «Már megint valami újdonság». Szentáldozást nem mint újdonságot kell föltüntetni, hanem mint a régi keresztények által használt kegyelemosztó eszközt.

Szerény soraimból látszik, hogy a gyakori szentáldozást nemcsak a papság, de főleg a világiaknak kell terjeszteniök országszerte. Akkor sok bűnnek eleje vétetik. Fölöslegessé válnak az alkoholelles és mértékletességi egyesületek, kevesebb lesz a szerencsétlen teremtések száma, rendezve lesz a munkaadó és a munkás közti viszony.

Általában édes hazánk minden polgára megelégedetté válik.

Smeringa Antal.

Többek kérdésére: Az Oltáregyesület bizalmának örvendő templomszerelési cégek: *Oberbauer Alajos utóda*, Budapest, IV. Váci-utca 41. sz. *Prinner Károly*, Budapest, IV. Váci-utca 61. sz. *Wilfinger F. Béla* ötvös, Budapest, IX. Viola-utca 37/c. *Leopold Kadax*, Wien, XII/B. Randgasse 5. Amint az Oltáregyesület ezekért nem vállal felelősséget, ép olyan kevésbbé akar ezzel más céget lebecsülni.

Énekem Úrnap reggelén.

Zengő szavú lantot
Adjatok nekem!
Hadd zengjem vidáman
Kedves énekem:
Üdvözlégység örökké
Szívbeől áldva légy
Szeretef csodája:
Oltáriszentség!

Égi csillagok, s te
Fényt sugárzó nap!
Dicsérjétek vélem
Alkotótokat:
Üdvözlégység örökké
Magasztalva légy,
Szeretef csodája,
Oltáriszentség!

Ti kedves virágok,
Zöld erdők, mezők,
Jertek velem együtt
Magasztalni Őt:
Üdvözlégység örökké
Hőn imádva légy
Szeretef csodája,
Oltáriszentség!

Isten hű szolgálai
Áldozópapok,
Lángoló érzettel
Zengje ajkatok:
Üdvözlégység örökké
Hőnszeretve légy
Szeretef csodája,
Oltáriszentség!

Jer te is, hívő nép,
Gazdag és szegény
Térdrehullva zengni
Oltár szent kövén:
Üdvözlégység örökké
Dicsőítve légy
Szeretef csodája,
Oltáriszentség!

Szent örömmérettől
Lángoljon szívem,
S zengje égen-földön
Minden lény velem;
Üdvözlégység örökké
Hőn imádva légy
Szeretef csodája,
Oltáriszentség!

Clara Adoratrix.

Az élet kenyere.

Irta: *Dr. Bilczewski J.*, érsek. Lengyelből.

(Folytatás.)

II. A gyakori szentáldozás szükségessége.

— Ha naponkint áldozom, föligézem a hozzám tartozók elégedetlenségét.

Ha a hozzátartozóknak rosszul esnék, hogy te naponkint eszel, vajjon abbahagynád-e az evést? Különbösen hamarosan felhagynak a panaszkodással, ha észreveszik, hogy minden egyes szentáldozás javít téged,

hogy valóban jobb hitvestárs, szülő, fiú, testvér lettél. De mégis olykor kötelességed családot kívánságának engedve, lemondani Krisztusról, ha ugyanis jelenléted szükséges otthon. Pl. ha beteget kell ápolnod, vagy más fontos kötelességeknek megfelelned. Ilyen esetben mondj le a szentáldozásról.

— Gyakori szentáldozással ismerőseimnek botrányra adok okot.

Nem! Lehetetlen, hogy valaki szentáldozásával botrányt keltsen. Az kelt botrányt, ami rossz; a jó nem lehet jogos ok a megütközésre. Hanem ha embertársaidnak kellemetlenséget okozol azzal, hogy gyakori szentáldozásod dacára nem ügyelsz nyelvedre, szívtelen vagy, állapotbeli kötelességeidnek nem felelsz meg úgy, mint kellene stb., ne a gyakori szentáldozást okold, hanem azon légy, hogy gyengeségeidet megjavítsd és akkor majd megszűnik a botrány is.

— Halljunk még egy álokoskodást, mellyel a ritka áldozást mentgetni, szépíteni akarják.

A gyakori szentáldozás — jó a nőnek, de nem a férfinak való.

Bizony üdvös a nőnek, ki általa jó feleség, anya, leány, testvér lesz. De jó, sőt nélkülözhetetlen a férfinak is. A családfőre nehezedik ugyanis a legfőbb kötelesség: a mindennapi kenyér megszerzése. Ez a nehéz kötelesség nem válik elviselhetetlenné, ha a férfi gyenge tehetségeit egyesíti a legmélt. Oltáriszentségben Jézus Krisztus erejével; ha Őt társává teszi, akkor nem merül ki a napi munka terhe alatt. Az Oltáriszentség ugyanis áldozatkésztséget teremt a férfi szívében s arra ösztönzi, hogy abban lássa boldogságát, hogy felesége, gyermekei boldogok, megelégedettek legyenek. Létrehozza továbbá a családhoz való ragaszkodást, szeretetet, aminek következtében a családapa boldogságát inkább kötelességei teljesítésében találja, mint szíve hívságos vágyainak kielégítésében, mert megérti, hogy önző kívánságait háttérbe kell szorítania a család érdekei miatt; így azután sohasem fogja a béke elhagyni a családi tűzhelyet, hanem öröklámpa gyanánt fog rajta világítani.

Még egy más oknál fogva is jó, sőt elkerülhetetlenül szükséges a szentáldozás a férfiak számára.

Napjainkban az Egyház különböző ellenségei mind nyiltabban, mind vakmerőbben merészelik Krisztust az iskolákból, városi tanácsból, parlamentből kiűzni. Hiány van az olyan emberekből, kik Isten lelkétől ihletve, elveik mellett hiven kitartva, rettenthetetlen bátorsággal támogatassák a püspököket és papokat a keresztény erkölcsökért és hitért folytatott küzdelemben, akik nem vonulnak vissza a harctérről, ha Krisztus ellenségei nyíltan gúnyolják s maradiaknak, klerikálisoknak merik nevezni őket. «Alkalmatlanok azok a Krisztusért vívott kitartó harcra, kiket a Egyház arra a gyakori szentáldozás által fel nem vértéz és el nem lát állandóan

új harci kedvvel». ¹ Szépen mondja egy ujabbkori író: «Amilyen a vér, olyan a szív; szolgavér — szolgaszív; hősi vér — hősi szív; krisztusi vér — krisztusi szív; ez kell az Isten országáért küzdőknek».

Jó és feltétlenül szükséges a gyakori szentáldozás a serdülő ifjúságnak.

Görögországban egykor, még az ókorban, szörnyű járvány ütötte fel fejét; Hippokrates, a híres orvos, legott nagy tüzeket gyújtatott szerte az országban és a ragály megszűnt.

Az erkölcsi romlottság pusztító pestisként dühöng a mai ifjúság között. Orvosok és pedagógusok kutatnak azután, hogy mikép lehetne segíteni a bajon s adnak különféle, többé-kevésbé helyes tanácsokat. Tisztán emberi eszközök azonban csekély fontosságúak a léleknek azon benső csataterein, ahová emberi szem be nem hatolhat s ahol az ifjú egyedül dönt, választ jó és rossz között. Az ifjúság barátainak tehát, ha igazán menteni akarnak, azokat az orvosságokat kell használniok, melyeket Krisztus Urunk gyógyszerháza nyújt. Támogatniok kell a pápát, vagy legalább is nem szabad gátolniok munkájában, mikor a gyakori szentáldozással az Isten iránt való szeretetet fel akarja gyújtani az ifjú szívben, az Isten iránt való szeretet azon tüzét, mely egyedül képes elfojtani a szenvedélyek tüzét és megoltalmazni a szívet a tisztátalanság járványának halálos fertőzésétől.

Akik tagadják az Üdvözítő testének azon csodálatos erejét, mely az érzékiséget gyengíti s a lélek sebeit begyógyítja, magukat csalják meg, de meg az ifjúságot is, könnyelmű ítéletet mondván olyan orvosságról, melynek hatását sem magukon, sem másokon meg nem próbálták. Annak ugyanis, amit ők az Oltáriszentség hatástalanságának okául felhoznak, nincs semmi bizonyító ereje. Azt mondják, hogy a tanuló ifjúság annak dacára, hogy él az Oltáriszentséggel, mégis elbukik a bűn ingere alatt. A válasz egyszerű: hogy az ifjúság oly gyakran hódol a gyönyöröknek, annak nem az Oltáriszentség hatástalanságában van az oka, hanem azon körülményben, hogy ezt a felette üdvös orvosságot méltatlanul, vagy csak nagyon ritkán használja. Az évi szép szentáldozás, mely mint ma a nyilvános iskolákban szokásos, ha mindjárt méltóan is végzi azt, épen olyan kevésbé képes az ifjú izzó szenvedélyeit lehűteni, mint «a vízcepp az izzó követ». Nehéz, állandó betegségnél, mint amilyen a mindenkiben lakozó érzékiség is, hosszabb ideig tartó, hathatósabb kúrát kell alkalmazni, tehát az angyalok kenyerével, az egészségnek, az istenes életnek a kenyerével gyakrabban kell élnie az ifjúságnak.

Vonjuk le ismét a következtetést:

¹ Szent Cyprian.

A gyakori szentáldozás jó és üdvös az apának és anyának, férjnek és feleségnek, szolgának és úrnak, ifjúnak és öregnek, jó a napszámosnak, kereskedőnek, földművesnek egyaránt. Egyszóval mindenkinek: a sok szabad idővel rendelkezőnek és kevés foglalatosságúnak, ki könnyen, nehézségek nélkül járulhat az Úr asztalához, de viszont több és nagyobb veszélynek van kitéve, mint a sok munkával elfoglalt. Üdvös a gyakori szentáldozás annak is, kinek kevés szabad ideje és sok munkája van, mivel az ilyen erővel teljes, gyakori táplálék nélkül nem képes kitartóan dolgozni; jó az erősnek, hogy el ne gyengüljön, a gyengének, hogy megerősödjék; jó a tökéletesnek az állandó és magasabb tökéletesség után való törekvésben épen úgy, mint a tökéletlennek, hogy eljuthasson a tökéletességre. *Jó végül a gyermekeknek!*

III. A gyermekek szentáldozása.

«Mentsük meg gyermekeinket — tegyünk érettük valami nagyot!» — ez valóban magasztos jelszó, mely jelenleg beharsogja a világot és a nemesebb szívek millióinál talál élénk visszhangra.

De gyermekeinket ne csak a skarláttól és más, évről-évre száz-ezernyi ifjú, viruló életet követelő fertőző betegségtől mentsük meg, hanem különösen óvjuk őket a tisztátalanság járványától, mely tönkreteszi testüket és megöli lelküket.

Miféle gyermekeket mentsünk meg hát?

Talán csak azokat a falusi árvagyermeket, kik védtelenül, minden nevelés híjjával, gyakran szívtelen emberek szolgálatában állván, az egész napot barmok társaságában s az éjszakát szalmán heverve az istállóban töltik? Vagy talán csak azokat a városi gyermekeket, akik szülőiktől elhanyagolva, télen át nedves pincelakásban, rothadt szalmán fagyoskodva senyvednek, a melegebb idő beálltával pedig ott lebzselnek az utcákon, amelyek a bűnnek és romlásnak állandó tanyái?

Vannak még más gyermekek is, kiknek a legsürgősebben kellene segítséget és védelmet nyújtanunk.

Fájdalommal vette észre egy derék katolikus anya, hogy azok a gyermekek, kik kényeztetésben részesülvén, a hideget és éhséget csak nevükről ismerték vagy legfeljebb szemléltek akkor, ha koldus nyújtotta az utcán feléjük remegő kezét, feltűnő nagy számban mennek tönkre testileg, lelkileg. Mivel megszokták, hogy minden, még a legesztelenebb óhajtásuk is teljesedjék, semmiről sem tudnak lemondani és nem képesek a kísértéseknek ellentállani. A fiatal sarj ahelyett, hogy kifejlődnék, elhervad, ahhoz a virágocskához hasonlóan, amelynek gyökereit titkos féreg foga rágja.

A kereszténység atyja észrevette a gyermekvilágnak ezt a pusztulását és mint egykor Jézus a pusztában, ő is mondja: *Szánom a gyermek-sereget, mely elfonnyad, elbukik és elpusztul* már életének kezdetén s ennek, sajnos, épen azok az okai legtöbbször, kik égre-földre megesküsznek, hogy gyermekeiket jobban szeretik, mint saját életüket. Valóban, helytelen szeretettől elvakítva, sok szülő nem igyekszik gyermekének fülét, szemét, képzelőtehetségét annyira megoltalmazni az erkölcsi szennytől, mint azok a pogány rómaiak, kik a családi élet számára föllállították a megdönthetetlen alapigazságot, hogy a gyermek ártatlanságát tisztátalan képekkel beszennyezni nem szabad — *«puero debetur reverentia!»*

A pápa még egy másik, következményeiben súlyos okát ismeri annak, hogy a gyermekek oly könnyen dőlnek romlásba és hogy oly ész nélkül rohannak a bűn karjaiba. *Nagyon későn* — mondja a Szentatyja — *és csak igen ritkán veszik a gyermekek az élet kenyerét magukhoz; pedig egyedül ez tartalmazza a kegyelmi élet és a gyermeki ártatlanság megővésére szükséges erőt.*

Krisztus helytartója erre vonatkozó aggodalmait 1910. augusztus havában kimerítőleg ismertette egy nyilvános iratában, mely egész tartalmánál fogva *a gyermekek és szülők iránt való szeretetének nagy nyilatkozata* — *magna charta amoris.*

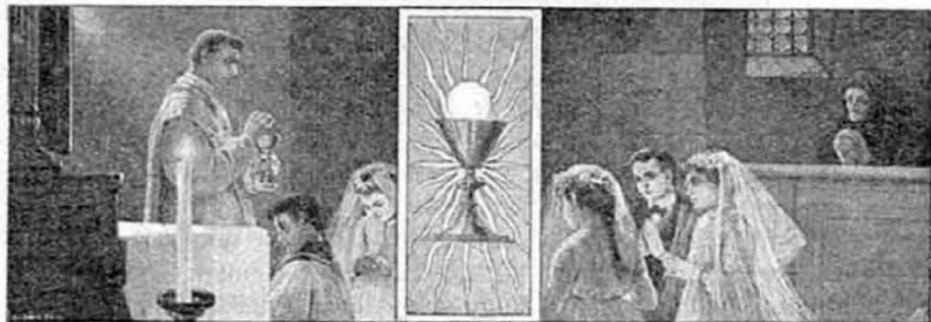
Halljuk hát ezen irat főbb gondolatait.

Mindenki tudja — mondja a Szentatyja — hogy Krisztus Urunk földi életében mily rendkívüli szeretettel bánt a kisdedekkel. Az egyház megemlékezvén erről, már az első években, mint egykor Izrael jámbor anyái, rögtön a szent keresztség fölvétele után odavezette a kisdedeket az édes Üdvözítőhöz, még pedig az Oltáriszentség közvetítésével, amelyet a bor színe alatt vettek magukhoz.

Ez a szokás, hogy már a csecsemők is részesültek az Oltáriszentségben, lassankint megszűnt, részint azért, mivel a gyermek a szent kereszténység által az üdvösségre elkerülhetetlenül szükséges megszentelő malasztának már birtokába jutott s míg eszével élni nem tudott, ezt amúgy sem veszítette el, részint pedig azért, mivel a gyermek több hasznát élvezte az életkenyerének, ha öntudatosan és ájtatos előkészülettel vette magához.

Ezt az újítást, mely szerint a gyermek akkor bocsátható a szentáldozáshoz, ha eszével már élni tud, véglegesen és ünnepélyesen csak a IV. lateráni zsinat mondotta ki 1215-ben, az a zsinat, mely az anyaszentegyháznak azt az ismeretes negyedik parancsát állapította meg, hogy mindkét nembeli hívő, amint jó és rossz között különbséget tud tenni, köteles bűneit évenként legalább egyszer az anyaszentegyház törvénye szerinti áldozópapnak meggyónni és legalább husvét táján az Oltáriszentséget magához venni.

(Folyt. köv.)

GYAKORI SZENTÁLDOZÁS.

Rovatvezető: REVICZKY ALADÁR főmunkatárs.

A gyakori áldozás hatása az afrikai missiókban.

ABAGAMOJÓI apost, helytartóságból az egyik hithirdető a következőket írja püspökének: «Minden elsőáldozás alkalmával tisztán látom, hogy az olyannyira veszélyben forgó keresztényeink üdve merően csak a 'Quam singulari' határozat betartásától függ... E rendelet vétele előtt többet törődünk a keresztelesekkel, mint a megkeresztekkel; pedig hát mindkettő szükséges».

Álljon itt még egynéhány nyilatkozat, melyekben jobbára maguknak a hithirdetőknek jellegzetes kifejezéseivel esetelünk.

«A pápai határozat alkalmazásának az lett a következménye», írja az egyik Jézus-társasági atya Madagaszkárról, «hogy a hithirdető a gyónatószekben egy nagy sereg tiszta gyermeklélekkel lépett érintkezésbe, akikkel egyébként tán nem igen törődött volna. Azelőtt a templomok felnőttekkel voltak zsúfolva, de gyermek, a hithirdető nagy fájdmára, csak nagyon kevés jött. A hithirdetők gáncsolták ugyan a szülőket, de ez hiábavaló fáradság volt. Mióta a gyermekeknek a szent áldozáshoz szabad járulniok, azóta maguktól jönnek a templomba. Most háromszor annyian vannak mindig jelen, mint azelőtt.» — «A szent áldozás révén», írja egy másik Jézus-társasági atya, «sokáig a kegyelem állapotában maradnak a gyermekek és súlyos bűnök nagy ritkaság számba mennek». — «Az eredmények», írja *Corbet* püspök, Észak-Madagaszkár apostoli helytartója, «igen kedvezőek a gyermekek lelkületére. Most sokszor járulnak a szentségekhez s e tekintetben jó példát adnak a felnőtteknek».

Sweens püspök, Dél-Nyanzából, így nyilatkozik: «A hithirdetők arról biztosítanak engem, hogy a gyermekek viselete szemlátomást változott».

Lerouge atya, Francia-Guinea apostoli felügyelője pedig így ír: «Az első szent áldozás valóban csodás eredményeket értelt a mi szegény, nyolc-kilenc éves fekete kisdedeinknél. Mily édes kellem nyugszik e csöppségek arcán és főleg szivecskéjükben! Mily hálásan magasztalják őket a Szentatya nevét!»

Álljon itt néhány számadat is. Sokat nem nyujthatunk ugyan, sőt még kevesebbet, mint a felnőttek áldozásáról, de ezek is elégségesek arra, hogy bizonyosságot szolgáltassanak arról, mily jámbor vágytól hevülnek a négergyermek a szent áldozás után. Ha a gyermekek áldozásának száma látszólag jóval alacsonyabb, mint a felnőtteké, úgy ennek okát első sorban abban kell keresnünk, hogy a gyermekek áldozását ritkán tüntetik föl a felnőttekétől különváltan, továbbá abban, hogy a misszióvidékeken a szülők többnyire nem eléggé törődnek gyermekeik kellő oktatásával és végül abban, hogy sok szülő egyáltalán nem katolikus. Ennek aztán rendesen az a következménye, hogy azoknál a gyermekek-nél, akik elérték már a megkívánt kort, sem a szükséges előismeretet, sem a megkívánt vallásos lelkületet nem találjuk. Ott, ahol a misszióiskolába járnak, könnyű őket előkészíteni. De, ha nagyon messze laknak, úgy hogy nem jöhetnek el a misszióállomásra, akkor nehéz föladat az előkészítésük. E célból vagy a hitoktatók számát kellene a távolesó falvakban megszorítani, vagy mindezeket a kis elsőáldozó-jelölteket rövidebb-hosszabb időre a misszióba kellene fölvenni s nekik ott élelmet és ruházatot is nyujtani, amely terhet a misszió — sajnos — a legtöbb esetben nem bírja vállalni. Keresztény gyermekek különben sincsenek is még valami óriási számmal Afrikában. De, ha a gyermek-áldozások nem is tűnnek még ki nagy mennyiségükkel, azért mégis azt hisszük, hogy gyakoriság szempontjából fölülmulják a felnőttekét.

Hét apostoli helytartóság és két felügyelőség jelentése megállapítja, hogy az 1911. évben 3797 gyermek járult az első szent áldozáshoz. Hét másik apostoli helytartóságban ugyanazon évben 8748 husvétii áldozást jegyeztek föl gyermekek részéről; Közép-Madagaszkár apostoli helytartóság egymaga 5118-at.

Ha az ájtatossági áldozásokat vesszük szemügyre, a következő kép tárul elénk: Nem kevesebb, mint 19 jelentés általános szabályként azt említi, hogy a gyermekek minden hónapban járulnak a szent áldozáshoz, öt helytartóságban havonként többször áldoznak, további öt helytartóságban hetenként többször. Észak-Nyanza, Shiré s Észak-Madagaszkár apostoli helytartói főleg a gyermekek mindennapi áldozásának gyarapodását emelik ki.

A legtekintélyesebb számot *Streicher* püspök, Észak-Nyanza apostoli helytartója szolgáltatja. 1911. nagyböjtjétől ugyanazon év december 31-ig

30.000 szentostya fogyott el a helytartóság gyermekeinek áldoztatására.

Minden nagyítás nélkül állíthatjuk tehát, hogy, ha a felnőttekre évenként átlag 3—4 szent áldozás esik, a gyermekeknél e szám legalább is tizenkettőre tehető, mivel aránylag sok gyermek hetenkint is áldozik.

«Mily szép látványt nyújtanak az isteni Üdvöztőnek eme apró kedvencei», írja az egyik missiópüspök, «mikor Őt a legméltóságosabb Oltáriszentségben magukhoz veszik! Némelyek közülök oly aprók, hogy állva kell maradniok, hogy elérjék az áldoztató padot. S mily nagy az örömük és minden bizonytal az isteni Gyermekbaráté is!»...

És — fűzzük hozzá — mily bőséges kegyelemáradatot, hány megtérés kegyelmét fogják e tiszta lelkek idősebb társaik számára leesdeni, kik — sajnos — oly sok esetben még az undok babonának hódolnak!*

Az «Örökimádás»-templom szentáldozási statisztikája.

1908-ban a szentáldozások száma	19.425
1909-ben « « «	27.282
1910-ben « « «	37.035
1911-ben « « «	44.870
1912-ben « « «	57.800

A rohamosan emelkedő számok tanúsítják, hogy az «Örökimádás»-templom gyönyörűen teljesíti hivatását a legméltóságosabb Oltáriszentség gyakori vételének terjesztésében. A szentségi Jézus pedig nagy örömet találhatja azon lelkesedéstől duzzadó fiatal papságban, mely az Örökimádás templom élénk és immáron nehezen lebonyolítható lelkipásztori munkájában ideális önzetlenséggel vesz részt s mindenkor készen áll a hívek gyóntatására. — A hálás hívek imái sem maradnak meghallgatás nélkül.

* «Öszentsége X. Pius pápának a szent áldozáshoz való járulást újonnan szabályozó rendeleteinek gyümölcsei az afrikai missiókban» című íratból szemelvény. (Kapható: Visszhang «Afrikából» Nagybecskerek; ára 10 fillér.)

JÉZUSOM, ÖRÖMÖM

Rovatvezető: DR. SZYLLABA EMIL.

Három-négyezeréves nyomok az Oltáriszentségről.

2. Az Oltáriszentségről sokszor van szó a szentírában s ne gondoljátok, hogy csak az új-szövetségiben, hanem az ó-szövetségiben is.

Tudjátok, hogy a szentírást a Szentlélek sugalmazásából írták. A Szentlélek pedig öröktől fogva tudta, hogy lesz Oltáriszentségünk. Öröktől fogva előrelátta az összes templomokat, amelyeket a katolikus keresztények eddig építettek s a világ végéig építeni fognak, hogy bennük az Oltáriszentség jelen legyen; látta a mi templomunkat is, amelybe járunk, s azokat a szent ostyákat, amelyek most a szentségházban vannak. Örömmel gondolt e templomokra öröktől fogva, mert végtelenül szereti az Úr Jézust az Oltáriszentségben. Öröktől fogva ismeri az összes embereket, akik valaha áldoztak és áldozni fognak a világ végezetéig, kezdve szent Pétertől, aki az utolsó vacsorán elsőnek vette magához az Úr szent testét, egészen az utolsó katolikus emberig, aki talán éppen itélet napjának reggelén fog áldozni. Előrelátta azt is, hogy ti és én áldozni fogunk s végtelenül örült a mi szent áldozásunknak, annál jobban, minél többször áldozunk.

Azonban, kedves gyermekem, amit szeretsz, annak szereted a képét látni, vagy magad is lerajzolod. Lásd, volt nekem egy kis tanítványom, akit szülei bizonyos festőnél rajzolni tanítottak. Egyik nap beállít hozzám: ajándékkul hozza első képét, amelyet rajzolt. A kép szűz Máriát ábrázolta. Ez a fiúcska Jézus szent Anyját szerette nagyon, azért rajzolta le. El is tettem a képet emlékül. Mivel a Szentlélek végtelenül szereti az Oltáriszentséget öröktől fogva, azért már több ezer év előtt az ó-szövetségben is előképeket alkotott róla. Ezek az előképek azonban

nincsenek rajzolva vagy festve, hanem olyan dolgok, amelyek hasonlítanak az Oltáriszentséghez s azért nevezzük előképeknek, mert a kép hasonlít ahhoz, akit ábrázol.

Az Oltáriszentségnek ilyen előképe volt Melkizedek áldozata. Melkizedek Ábrahám idejében élt. Mikor Ábrahám unokaöccsét, Lótót, öt ellenséges király fogságba hurcolta, Ábrahám az ő 318 szolgájával kiszabadította Lótót. Akkor előlépett Melkizedek, Jeruzsálem királya és főpapja, kenyeret meg bort mutatott be áldozatul és megáldotta Ábrahámot. Melkizedek Jézus előképe, mert kenyeret és bort áldozott, amint Jézus is az utolsó vacsorán kenyeret és bort használt. Csakhogy Jézus kezében átváltozott a kenyér az ő szent testévé, a bor az ő szent vérévé, Melkizedek kezében pedig nem.

Az Oltáriszentségnek egy másik előképe a manna. Ez darához hasonlított, az égből esett minden hajnalban, mikor az izraeliták negyven éven át a pusztában vándoroltak. Nem volt eledelük: ezt adta nekik az Úr. Ize édes volt. Az Oltáriszentség is oly kenyér, mely az égből száll alá, mert Jézus a mennyekből jön le az oltárra; az Oltáriszentség is édes, nem a testnek, hanem a léleknek. De az Oltáriszentség sokkal több, mint a manna, mert a manna csak a testet táplálta, az Úr Jézus a kenyér színében pedig lelkünk eledele.

Sok más előképet is alkotott a Szentlélek Úristen az ó-szövetségben az Oltáriszentségről, azért, mert öröktől fogva szerette. Azonkívül megjövendölte Malakiás prófétával sok száz évvel Jézus születése előtt, hogy eljön az idő, mikor az egész világon, minden helyen a szentmisét fogják bemutatni. Azért jövendölte meg, hogy biztosan tudjuk: a szentmisét nem emberek találták ki, hanem az Úristen rendelte s azért igaz, hogy Úrfelmutatáskor a kenyér átváltozik Jézus testévé s a bor az ő vérévé.

Kedves gyermekeim, mondjunk el egy Miatyánkot a Szentlélek Úristenhez hálaadásul, hogy már az ó-szövetségben is szólt az Oltáriszentségről.

Hogy az új-szövetségi szentírás ismétellen beszél az Oltáriszentségről, mindnyájan tanultátok a bibliában. Magatok is el tudjátok mondani, miképen ígérte meg Jézus Kafarnaumban az Oltáriszentséget és miképen rendelte az utolsó vacsorán.

Olyanok leszünk, mint a zsidók és a tanítványok Kafarnaumban? Úgy-e, drága lesz nekünk a szentírás, amely a mi földi mennyországunkról, a szent áldozásról szól?

3. Ti, kedves gyermekeim, ezeket tudjátok olvasni a bibliában. Ha nagyok lesztek, vehettek magatoknak szentírást, vagy talán otthon, kedves szüleiteknek van szentírásuk. Megtaláljátok benne bőven azt, ami bibliátokban röviden van meg az Oltáriszentségről.

De minden ember nem tud ám olvasni! Manap ugyan tud a legtöbb, azonban régente, például az apostolok idejében ugyancsak kevesen értettek az íráshoz és olvasáshoz. Ezek csak nem olvashattak szentírást, tehát nem tanulhatták a szent könyvből, amit az Úr Jézus az Oltáriszentségről tanított. Aztán meg akkor a könyveket nem nyomatták, hanem kézzel írták, azért csak kevés embernek volt szentírása. Hát a többi ember nem tudott az Oltáriszentségről? Dehogyan nem! Azt olvassuk a régi keresztényekről, hogy többnyire naponként járultak a szent áldozáshoz. Honnan tudták, hogy van Oltáriszentség? A szent hagyományból, mert apostolok élő szóval is hirdették az Oltáriszentséget, mondtak róla sok oly dolgot is, amit a szentírásban meg nem írtak.

Nem, a szent apostolok nem tudták elhallgatni, amit nekik az Úr Jézus az Oltáriszentségről kinyilatkoztatót. Hiszen te is, ha nagyon örülsz valaminek, nem hallgatsz róla. Például egyik kis rokonom az első szent áldozásra készült. Előre is nagyon örült a szent napnak, azért sokat is emlegette. A szent áldozás napján meglehetősen hideg volt a templomban. Azt mondta azután nagymamájának: «Nagymama! fáztam a templomban a szent áldozás előtt, de amint megáldoztam, egyszerre melegem lett.» Miért mondta el ezt? Azért, mert örült a szent áldozásnak: ezért lett melege is. S a szent apostolok nem szerették volna ennyire az Oltáriszentséget? Szűz Máriát kivéve, senki sem szerette jobban, mint ők. Mivel szerették, sokat beszéltek róla, s amit beszéltek, az Úr Jézus nyilatkoztatta ki nekik.

Kérdezed, gyermekem, tudjuk-e, amit a szent apostolok élő szóval hirdettek az Oltáriszentségről? Igen, tudjuk. Megőrizte azt az anyaszentegyház; a Szentlélek Úristen vigyáz arra, hogy az anyaszentegyház abból el ne felejtse semmit.

Szeresd azért az anyaszentegyházat, amely neked a lelki kenyeret, az Oltáriszentséget, nyújtja. Szeretetedet azzal mutatod ki, hogy úgy hiszel az anyaszentegyháznak, mint a gyermek az anyjának. Szeresd a szentírást, szeresd a szent hagyományt! Szereted a szemed világát? Miért szereted? Úgy-e, mert nélküle nem láthatsz. De hát, ha az anyaszentegyháznak sem szentírása, sem szent hagyománya nem lenne, nem tudna Oltáriszentségről, vallási dolgokban vak lenne s magad is a lelki dolgokban világtalan lennél: nem volna Oltáriszentséged!

EUCHARISZTIKUS SZÖVETSÉGEK.

Jön a nagy vakáció!

MICSODA boldogság, micsoda öröm! Nem kell iskolába járni, tanulni, drukkolni. S mennyit lehet majd játszani, meg lapdázni! — Hát bizony csak örüljetek gyermekeim a boldog vakációnak. Örüljetek neki és élvezétek. — Aki évközben szorgalmas volt, az nagyon is megérdemli a nagy vakációt.

De egyről nem szabad ám megfeledkezni. S mi lehet az? — Az Úr Jézus nyáron is ott van a templomban, lát téged, engem, vár reám, hogy jöjjetek szentáldozáshoz. A vakációban is kell őt szeretni, nyáron is kell a lelkeket a bűntől tisztán tartani és azt áldozással táplálni. Hiszen ő szerezte nekem a fényes nyarat, gyönyörű virágokat, ragyogó napsugárt. Ő adja nekem egészségemet, hogy tudjak igazán örülni a nagy vakációnak. Épen ezért nem is akarom az Úr Jézust elhanyagolni a vakációban sem. Örömmel megyek gyónni és áldozni. A szövetségi imát is buzgón akarom elimádkozni s a mi aranyos kis ujságunkat, «a Jézusom örömom»-et elolvasni. Mert a kis ujság nem tart vakációt. Akkor is megjelenik és bekopogtat hozzátok gyermekek.

Jöjj tehát minél előbb, te boldog vakáció és én akkor is buzgó gyermekszövetségi tag leszek!

***

A muzslai gyermekszövetség öröme. Gyönyörű zászlót kapott a muzslai gyermekszövetség. Egyik oldalára az Oltáriszentség van reá hímezve, a másikra pedig Jézus szentséges szive, mely ott él, ott dobog érettünk az Oltáriszentségben. Maga az igazgató bácsi ment ki a zászlószentelésre. Néhányan akkor léptek be ünnepélyesen a szövetségbe. Délután remek ünnepély volt, melyet a szövetség tagjai rendeztek örömük kifejezésére. Most is boldog vagyok, ha reagondolok azokra a szép énekekre és szavalatokra, melyek könnyeket csaltak az anyák szemébe.

A fényes, nagy napot futball-meccs fejezte be. A jó Jézus virágoztassa föl a muzslai szövetségeket és áldja meg azt a jó káplán urat is, aki ennyit fáradott a szövetségek érdekében.

Hegyközcsetár. Sietek üdvözölni az új szövetséget. Sok buzgóságot kívánok.

Baranya-Nagynyárád. Fogadja az új helyi igazgató úr a legszívélyesebb üdvözlétemet. Gondolom, hogy a tagok föltisztelendőségednek is sok örömet fognak szerezni buzgóságukkal.

Márkusfalva. Köszönöm a gratulációt. Örülök a sok buzgó tagnak.

Somogy-Kéthely. Aranyos soraitokat köszönöm, gyermekek. Adja a jó Jézus, hogy meg tudjátok tartani fogadástokat, mely szerint buzgón fogtok mindig hetenkint áldozni menni.

Pécs-Bányatelep. Isten hozott benneteket gyermekeket a miszövetségünkbe! Csak kövessétek a káplán úr hívását, ő az Úr Jézushoz vezet benneteket.

Törökszentmiklós. Talán ti vagytok a legbuzgóbb tagok. Köszönöm gyönyörű leveleiteket s szívből üdvözlöm a tisztelendő urat és a jó tiszt. nővéreket.

Budapest Főlt. Knapp N. úr csoportja. Úgy látszik, nálatok gyermekek jó fogadtatásban részesül az Úr Jézus kedves szövetsége. Gratulállok!

FESLŐ BIMBÓK

Fejedelmi példaadás.

AKIS TERUSKA tehénpásztor volt a főhercegi uradalomban. Már kora gyermeksége óta ott lakott az istállóban, hol csak egy vékony deszkafal választá el az őrizetére bízott állatoktól, melyeket szerető gondnal ápolgatott a vallásos lelkületű gyermekeleánya.

Egy reggelen azonban szokása ellenére nem mutatta magát a tehének körül s amikor szolgatársnői keresésére indultak, ott találták őt láztól gyötörve, nagy betegen az ágyán.

Másnap a főherceg nagy ebédet adott, melyre több magasállású úr és katonatiszt volt meghíva és egy redemptorista szerzetes is, aki a főhercegi háznak udvari papja volt.

Asztal fölött sok mindenféléről szó esett, végül a kis beteg pásztorleánykát is fölemlítette valaki, mire a szerzetes atya így szólt:

— Az a szegény gyermek ma elvégezte a szentgyónást és holnap kellene őt megáldoztatnom, de itt igen meg vagyok akadva.

— Miért? — kérdi a főherceg.

— Azért, mert az istállón kell keresztül mennem. Fenséged tán nem tudja, hogy az a leány ott lakik a tehének között és ez a hely nem igen illendő az Oltáriszentség fogadására.

— Át kell őt hozni a kastélyba.

— Arra gondoltam én is, de az orvos nem engedi meg; azt mondja, hogy a mozgatás halálát okozná.

A főherceg hallgatott; gondolkodott egy ideig, de aztán így szólt:

— Ha már mindenáron menni kell, hát meglesz, de ha az Úr Jézus-

nak istállóba kell mennie, ne menjen legalább egyedül. Én el fogom őt oda kísérni, még pedig az egész tisztelt vendégkoszorúval együtt.

Az urak zavartan nézegettek egymásra. Nem tetszett nekik a főherceg nyílt hitvallása, végre az udvarmester törte meg a csöndet és megpróbált ellenvetéseket tenni, az etikett és illendőség szabályait emlegetvén. A főherceg azonban hamar szavába vágott:

— Ugyan, kedves marsall! Ha az Úr Jézus nem tartja méltóságán alólinak egy szegény pásztorleányt az istállóban fölkeresni, akkor nekem sem szégyen őt oda elkísérni. Önök pedig, uraim, nem fognak kisebbséget szenvedni, ha velem jönnek. Hiszen Istent megvallani keresztény kötelesség. Hány órákor megy, tisztelendő atyám, áldoztatni?

— Reggel hétkor, fenség.

— Jó. A kápolnában várni fogom. Önök pedig, uraim, szíveskedjenek öt perccel félélőtt díszruhában a kápolnaajtónál megjelenni, honnét égő gyertyával kísérjük el a Szentséget a haldokló leánykához.

A vendégek némán hajoltak meg a nagy úrnak akarata előtt, aki, miután már mindenki távozott, udvarmesterének a következő rendeletet adta:

— Az egész személyzet gyülekezzék reggel az udvaron. Az istálló ajtaja elé állítsák a nagy díszfákat az üvegházból s a legszebb virágokat vigyék a betegnek kamrájába, ahol a komornyikom egy oltárt fog fölállítani és fölékesíteni a lehető legszebben!

Másnap, ködös, hideg novemberi reggelen, pontban hétkor indult a kápolnából a tisztelendő atya az Oltáriszentséggel. Utána lépdelt a különben mindig egyszerűen járó főherceg, most teljes díszben, ékesítve méltóságának összes rendjeivel, alázatosan, összetett kezekkel. Őt követték csillogó egyenruhájukban az udvari tiszték és urak. A menet az udvaron és kerten át, cselédlakások között haladt, egészen az istállóig. A csengetyű hangjára az összes cselédség, munkáját félbenhagyva, megilletődve csatlakozott hozzájuk.

A szegény, beteg pásztorleányka nyugvóhelye számtalan gyertyával megvilágítva, illatos virágokkal ékesítve vala. A szentáldozást jelző csengetyűszóra, a főherceg példáját követve az összes urak térdreborultak a szalmával behintett földön s egy szívvel-lélekkel imádták a Szentségi Urat. A főherceg nemes, nyílt hitvallomása még a leglányháb szívéket is föllekesíté.

A szent ténykedés után a jó főherceg még néhány vigaszteljes szót intézett a nagybeteg, de túlboldog kis Teruskához és azután a menet, amint jött, oly rendben tért vissza a kastély kápolnájába. A szegény cselédnép könnyes szemekkel nézett fennkölt lelkű ura után s teljes lelkéből imádkozott az úrhoz: Istenem! Tartsd meg nekünk még igen sokáig ezt a jóságos és szeretetteljes szívű főherceg urunkat! *Német eredeti után.*

Főtisztelendő Igazgató úr!

ÖRÖMMEL tudatom kedves igazgató úrral, hogy a gyakori szentáldozásnak nálunk is szép eredménye van. Nemcsak hetenkint áldozunk, de körülbelül hatvanan vagyunk, kik mindennap áldozunk. Ezek között vagyok én is. Úgy el tudok beszélgetni a szentáldozás után az édes Jézussal. Nekünk a szentáldozás nagy boldogságunk. A tisztelendő nővérek is mindent megtesznek, hogy nekünk ezen boldogságunkat megszerezzék. Az összes eucharisztikus szövetségben levő gyermekeknek kívánom, hogy naponként mehessenek áldozni. Nekem úgy tetszik a «Jézusom öröme» című folyóirat. Hogyan bánt az a Lujza néni a kis Gyuszival s már alig vártam az áprilist, hogy megtudjam, mi lesz vele. Igazán hálát adok a főtisztelendő igazgató úrnak, hogy ezt a szövetséget alapította. Úgy-e, ezt a Jézuska súgta meg igazgató úrnak, engesztelésül azokért, akik csak hustvétkor, vagy talán sohasem áldoznak.

El nem mulaszthatom, hogy ne közöljem főtisztelendő igazgató úrral, mily örvendetes volt a törökszentmiklósi gyermekszövetség tagjainak husvétja. Nagycsütörtökön közös szentáldozásunk volt. Nagypénteken félóránként fölváltva 12—12 gyermek imádkozott a szent sírnál. Nagyszombaton lámpákkal, oltáriszentségi litániákból vett föliratos lobogócskáinkkal vonultunk ki a föltámadásra. Husvét vasárnap és hétfőn szentáldozáshoz járultunk.

De most már zárom leveletem.

Kezeit csókolja

Törökszentmiklós.

B. Flórika,

Euch. Gyermeksz. tagja

~ Tersatto ~

TERSATTO a Karsztnak Fiume fölötti könyökhajlásában rejtőzködik. Valósággal rejtőzködik, mert a sűrű fák öléből csak a jól gyakorolt szem látja előkandikálni kisdud tornyát. A templom pedig jókora. Két egymás mellé épített hosszú hajó sajtószerű jelleget kölcsönöz belséjének.

A két hajó közül az egyik mégis egy kissé nagyobb, melynek szentélye jelzi ama helyet, ahol valamikor a názárethi szentház egy ideig állott.

A templomból pompás kilátás nyílik a Karszt-hegység azon lan-

kás tengerpartjára, melyen egymás után sorakozik a hatalmas forgalmú és nagy jövőnek örvendő Fiume, továbbá Voleszka, Abbázia, Ika és Lovrana tengeri üdülőhelyek.

Egészen egymásba fonódnak kedvesen szerteszórt házaikkal. S ha a nap rájuk ragyog és meglátják magukat az Adria haragos kékjében, akkor igazán mesébe illő gyönyörűség áll a szemlélő előtt. Valóságos földi paradicsom!

Talán épen ezért nem maradt itt a názárethi szentház. Egyszerűségében nem bírta volna el a mesés panorámát. Fölkerekedett tehát, ráhelyezkedett újra a boldog angyalok kezére és elrepült messze Lorettóba.

1291-ben megint üres volt Tersatto főnnsíkja. A ház eltünése még inkább mozgásba hozta az embereket, mint annak idején a megjelenése.

Keresésére indultak s keservesen siratták méltatlanságukat. Elmentek a messzi Lorettóba is, megkérlelni a szentházat. Eközben mindegyre növekedett a tisztelet azon hely iránt, melyen Tersatto kis önnsíkján a szentház állott.

Frangepán Miklós gróf egy kis kápolnát építtetett a helyére.

Igy beszélnek a templom freskói. Ebből a kápolnából sanként az a kettős terjedelmes templom, melyet ma Tersattóban szemlélhetünk.

S hogy a tersattóiak öröme teljes legyen, V. Orbán pápa 1367-ben ünnepélyesen elküldte azt a híres Mária-képet, melyet a keresztény hagyomány szent Lukácsnak tulajdonít. Ma is őrzik a főoltáron. Most már hosszú századokon át járnak a buzgó hivek Tersattóba, hogy a Mária-kegykép előtt kérjék a szent Szűz hatalmas közbenjárását, hogy tiszteletüket róják le azon hely iránt, melyen a názárethi szentház valaha megpihent.

Én is bemutatam hódolatomat a szent Szűznek s önkénytelen az a gondolat cikkant át agyamon: Micsoda kincs nekünk minden templom szentélye, ahol maga az isteni Megváltó honol. Nem nyomát találjuk ott az ő házának, hanem saját magát istenségével és emberiségével.

Röptében a nagyvilág körül.

Malta — Róma. Ezen két szó ragyog most az egyház egén. Körülöttük forog, nyüzösög a katolikus nagyvilág.

Malta szigetén az Eucharistia szórja soha ki nem alvó fénycsóvjait két világrész: Európa és Afrika partjaira. Mindegyiken van elég sötétség, elég jégmező a sziveken és lelkeken. Bár világítana bele a legméltóságosabb Oltáriszentség értelmet megvilágító fényével s bár hevítené föl a hitetlen sziveket kegyelmének melegével. Betlehem kicsiny volt ugyan Juda sok városa között, de a belőle származó nagy Dávid király emléke kedvéért méltó lett arra, hogy a világ Megváltója benne szülessék. Malta szigete is igénytelen és jelentéktelen, de szent Pál apostol megszentelte jelenlétével és csodájával és így a nemzetek apostolának tradíciója érdemessé tette arra, hogy a XXIV. euch. világkongresszusnak helyet adhasson. A kongresszus április 23. és 27. között folyt le. Mire e sorokat olvassuk, már egész nagyságában áll a világ előtt a XXIV. euch. világkongresszus jelentősége.

Rómában javában folynak a Konstantin-ünnepélyek. Hullámai átcsapnak Róma határain és mozgásba hozzák az egész keresztény világot. Bizony sok államforma és államfő lelkiismeretfurdalást érezhet, hogy katolikus voltára talán aláásni igyekszik az egyház és kereszténység szabadságát, amelyet 1600 évvel ezelőtt olyan nagylelkűen adott ez a pogány császár. Az ünnepélyek fehérvasárnapon kezdődtek a szent Kallisztus-katakombában és április végén érik el tetőpontjukat, amikor a magyar zarándokcsapat is Rómába ér. Ott lesz majdnem az egész magyar püspöki kar. Az ünnepek központja mindig a legméltóságosabb Oltáriszentség, amely a katakombák egyházának is ép úgy, mint a szabadságát élvező egyháznak erősítője volt sok-sok üldözésében és megpróbáltatásában.

Ragyogjon fennen a világ végezetéig Konstantin császár kereszt-főlirata: E jelben — a kereszt jelében — fogsz győzni!

Papíros-templom. Ne tessék gyerekjátékra gondolni. A Norvégországból fekvő Berzen városnak templomáról van szó. A templom papírosból készült. Oltatlan mész, savanyú tej és tojásfehérnye keveréke teszi vízhatlanná; ezer embert képes befogadni. Ennek a javítását bármikor lehet eszközölni és úgy látszik, elég kevés anyagi áldozattal. Arról már nem szól a fáma, hogy az ilyen agyonjavított templom hogyan festhet kívülről és hogy miképpen képes ellenállani az idő viszontagságának.

A máltai eucharisztikus világtalálkozásra az angol hatóságok erős előkészületeket tettek. A pápai követet külön díszhajó hozta. Emiatt az angol protestánsok egy kis fanatikus töredéke szemrehányást is tett a kormánynak. A londoni kormány azonban nem engedett lojalitásából, mellyel egy idegen hatalom képviselője iránt akarta udvariasságát tanúsítani.

EGYESÜLETI ÉLET.

A budapesti középponti Oltáregyesület márciusi választmányi ülésén — Kántor Károly igazgató és örgróf Pallavicini Edéné elnöknő távollétében — dr. Tiefenthaler József szerkesztő elnökölt. Jelen voltak: Maria de Jerusalem és Kiss Aladárné al-elnökök, özv. br. Vécsey Józsefné, Vécsey Eszter bárónő, Felmayer Vilma, Ghyczy Ida, özv. Návay Kálmánné választmányi hölgyek.

Az elnöklő dr. Tiefenthaler József tudomására hozza a választmánynak, hogy az igazgatót gyengébb jelentőségű meghülés tartja távol a gyűléstől. Sajnálattal nélkülözi a választmány a kegyelmes elnöknő jelenlétét is. A jegyzőkönyv fölolvása után pénztári jelentés következett.

Az elnök jelenti, hogy az oltáregyesületi kiállításra erősen folynak az előkészületek, de meghatározott programmal még nem szolgálhat. Majd a fényesnek ígérkező máltai

kongresszusra hívja föl a választmány figyelmét. A hölgyek örömmel értesülnek, hogy a böjti lelkigyakorlatok az idén kitűnő eredménnyel jártak. Sok lélek találta meg nyugalmát és buzgóságát.

A következő lelkigyakorlatok tartottak: «A keresztény anyák»-é; német, francia lelkigyakorlatok, március 11-től 15-ik az Oltáregyesületek nyilvános lelkigyakorlatok a templomban dr. Vass József kitűnő vezetése alatt, továbbá a tanítónők, gyermekek lelkigyakorlatok, melyek hosszú sorozatát dr. Prohászka püspök úr lelkigyakorlatok fogják befejezni.

Élvezettel és gyönyörrel tekinti meg a választmány a templom remek új áldozató kelyhét, mely a papi Eucharistia-Társulat ajándéka. Kántor Vilma és Erzszi terjesztőnőkké választatnak.

A gyűlés befejezéséül fölkeri az elnöklő szerkesztő a hölgyeket, hogy

vállaljanak a szentsírnál imádási órákat és a föltámadási körmeneten minél nagyobb számban sziveskedjenek résztvenni.

A kalocsai Oltáregyesület virágvasárnapon tartotta meg évi kiállítását. *Kleiner* Lajos c. püspök, káptalani helynök március 15-én délután nyitotta meg a kiállítást. *Horváth* Győző dr. fölszentelt püspök, az Oltáregyesület elnöke üdvözölte a káptalani helynököket s följajánlotta a kiállított tárgyakat az egyházmegye rendelkezésére. *Kleiner* c. püspök megáldotta a kiállított tárgyakat és szép beszédben fejezte ki elismerését és köszönetét az oltáregyesületi hölgyek áldozatos munkájáért. Végül *Jámbory* Lajosné kalocsai és dr. *Koller* Imréné bajai egyesületi elnöknő kalauzolása mellett megtekintették a vendégek a kiállított munkákat. A kiállítás másnap, 16-án is nyitva állott a közönség előtt.

Meglepő volt mindenekelőtt a kiállított készletnek gazdagsága s a kézimunkáknak művészi kivitele. A horgolt, vert és tűll-csipkétől a madeira-himzésig képviselve volt a csipkekészítés és himzésnek majdmegannyi válfaja. Különös elismerést érdemel az oltáregyesületi tagoknak gyakorlatias érzéke, mely abban nyilvánult meg, hogy az egyházi ruhák előállításánál a tartós és szolid kivitelre fektették a súlyt.

A kiállítás a kalocsai és bajai Oltáregyesületek kézimunkáit és adományait ölelte föl. A zombori fiókegyesület tárgyai megkésve érkeztek Kalocsára, a szabadkai fiókegyesület

pedig pünkösöd táján rendez kiállítást előbb Szabadkán, majd Kalocsán.

A kiállítás előkészítése a közös munkadélutánokon folyt le, melyeken nagy buzgósággal vettek részt a kalocsai tagok. Jó példával jártak elő: *Jámbory* Lajosné, dr. *Szűcs* Zoltánné, *Husszy* Istvánné, *Musza* Józsefné, *Raichl* Konrádné és özv. *Jagicza* Józsefné.

A kiállított készletet főleg a kalocsai egyházmegye szegényebb sorsú templomai között osztották szét. De jutott jó sok tárgy a hercegovinai és afrikai misszióknak is. Csupán a zombori fiókegyesület ajándékaiból 1353 kor. 20 fill. értékű tárgy jutott a szegény templomoknak.

1912. febr. elejétől 1913. márc. 18-ig 4297 kor. 79 fillér bevétele volt a kalocsai Oltáregyesületnek. Tagdíjakból befolyt Kalocsáról 449 kor. 68 fillér, harminchárom fiókegyesülettől 1230 kor. 7 fillér. Mispénzekből befolyt összesen 2618 kor. 4 fillér. A szabadkai és zombori fiókegyesületek önállóan rendelkeztek a tagdíjakkal s azt egyházi fehéreneműek előállítására és templomi szerelvények beszerzésére fordították.

A budapesti középponti Oltáregyesület kiállítása a pünkösdi ünnepek után lesz. A kiállítás teljesen méltó lesz a régi fényhez és gazdagsághoz s emelni fogja nevezetességét az a körülmény, hogy valószínűleg dr. Csernoch János hercegprimás fogja megnyitni. A kiállítás előreláthatólag május 15-én nyílik meg és négy napon át áll a közönség előtt nyitva a megtekintésre.

Budapesti oltáregyesületi érem.

Hivatalos oltáregyesületi érem. Kapható: Oltáregyesületi iroda, Budapest IX., Üllői-u. 77. Egy darab ára ezüst kivitelben: 2.60 korona. Alumínium kivitelben: 90 fillér.

KIMUTATÁS

a budapesti Központi Oltáregyesület által 1912-ben ajándékozott tárgyakról.

Szepes egyházmegyében: Fenyőháza fürdőkápolna 2 gyertyatartó, 2 alsó-, 1 felső oltárterítő, 1 kehely, 1 fehér kazula, 2 alba, 2 cingulum, 1 karing, 4 vállkendő, 2 vörös ministerruha, 6 corporale; Magurka filia 1 ciboriumköpenyke, 1 velum,

1 fehér kazula, 2 alba, 2 karing, 1 burza; Kriva 1 fehér pluviale, 1 pár oltárpárna, 1 ministering, 6 corporale, 6 vállkendő, 12 purificatorium, 12 lavabo; Szepesmind-szent 1 ciborium, 1 fehér kazula, 1 fekete pluviale, 1 alba, 1 karing, 2 ministering, 1 öröklámpa; Erdődika 1 fekete pluviale, 1 alba, 1 négy rúdas mennyezet, 1 cibó-rium; Hidasnémeti 1 fehér pluviale, 1 fehér-, 1 fekete kazula, 1 kehely, 1 velum, 6 vállkendő, 6 corporale, 12 purificatorium, 12 lavabo; Kvacán 1 kehely, 1 örök-lámpa; Lokca 1 viola pluviale; Trsztena zárdakápolna 2 alba, 2 karing, 6 corporale, 6 purificatorium, 6 vállkendő, 6 lavabo.

Szombathely egyházmegyében: Vasfarkasfalva 1 fehér pluviale, 1 ciborium-köpenyke, 1 fekete pluviale, 1 beteglátogató készlet; Orbánfalva 1 fekete kazula; Rohonc 4 gyertyatartó, 1 kehely; Szentsebestyén 1 fekete pluviale; Zalaegerszeg zárdakápolna 1 ünn. fehér, 1 zöld kazula, 4 gyertyatartó, 1 alba, 6 corporale, 6 vállkendő, 12 purificatorium, 12 lavabo; Kukmér I. 1 viola pluviale, 1 füstölő, II. Felsőujlak filia 2 fekete ministerruha.

Rozsnyó egyházmegyében: Felsőtisztás I. 1 mennyezet, 1 fekete-, 1 viola kazula, 1 kehely; II. Dévényhuta filia 1 fehér-, 1 fekete kazula, 9 vállkendő, 9 corporale 18 corporale, 18 purificatorium; Sajópüspöki 1 ünn. fehér pluviale, 1 viola kazula; Egyházassbást 1 kétrúdas mennyezet, 1 velum, 1 ciboriumköpenyke, 1 alba, 1 karing, 1 pár ámpolna, 1 cingulum, 1 fekete ministerruha; Rozsnyó kórházi kápolna 1 fehér pluviale; Rimaszombat fegyhazi kápolna 1 kehely; Csetnek 1 zöld kazula, 1 kánon-táblakészlet, 1 füstölő, 2 viola ministerruha, 2 fekete ministerruha, 2 cigulum 3 lavabo, 3 corporale.

Eger érs. egyházmegyében: Kunszentmárton 1 fehér, 1 fekete, 1 vörös kazula, 1 kehely, 2 karing; Pásztó 1 lila kazula, 1 ministering; Tiszaörs I. 1 fehér ünn. plu-viale, 1 ciboriumköpenyke, 2 vörös ministerruha, 2 ministering, 1 viola kazula, 1 burza; II. Újszentgyörgy filia 1 fekete pluviale, 1 alba, 1 oltárterítő, 2 vállkendő, 2 pár ámpolna, 1 vörös ünn. kazula; Eger 1 viola kazula; Dorogháza I. 1 viola kazula, 1 viola pluviale, 1 burza szelencével, II. Mátramindszent filia 1 fehér kazula, 2 alba, 2 vállkendő, 1 karing, 2 piros ministerruha; III. Szuha filia 1 zöld kazula; Dédes 1 fekete pluviale, 1 fekete kazula, 1 kehely, 1 ciborium, 1 szenteltolajtartó.

Csanád egyházmegyében: Csermő 1 fehér, 1 viola kazula, 1 fehér, viola stola, 1 velum, 1 burza, 2 alba, 2 karing; Oravicabánya 1 kehely, 1 vörös kazula; Újantalfalva 1 fekete kazula, 1 velum; Bozovics I. 1 ciborium, 6 gyertyatartó II. Surnica filia 1 alba, 1 karing; Újszentpéter Egres filia 1 fehér, 1 fekete kazula, 1 ciborium, 1 kehely, 1 pár ámpolna, 1 burza szelencével 1 sz. olajtartó, 6 vállkendő, 6 corporale, 12 lavabo, 2 purificatorium; Magyarszentmihály 1 öröklámpa, 1 fehér kazula, 1 piros kazula; Nákófalva kápolna 1 viola ministerruha, 1 fekete minister-ruha, 6 vállkendő, 6 corporale, 12 lavabo, 12 purificatorium.

Kassa egyházmegyében: Lénártó 1 fehér pluviale, 1 viola kazula; Felsőolcs-vár 4 gyertyatartó, 2 gyertyatartó tabernaculumhoz; Bártfa kórházi kápolna 1 fehér, 1 fekete kazula; Kassa börtöni kápolna 1 vörös, 1 fehér, egy viola kazula; Kassamindszent 1 oltárterítő, 3 alba, 3 karing, 4 ministering, 1 fehér kazula, 1 szenteltolajtartó; Krasznóvajda 1 fekete kazula, 1 kehely, 1 velum; Mezőlaborc 1 fehér, 1 fekete kazula.

Nagyvárad latin egyházmegye: Szentjobb zárdakápolna 1 zöld kazula, 1 vörös ministerruha.

Erdély egyházmegye : Brassó zárdakápolna 1 fehér kazula ; Óradna 1 fekete pluviale, 1 velum, 1 karing ; Kőhalom 1 kehely, 1 ciborium, 1 piros, 1 viola kazula, Szamosujvár 1 fehér kazula, 1 öröklámpa ; Szentferencr. zárda 1 kehely, 1 viola pluviale, 6 vállkendő, 6 corporale, 12 purificatorium, 12 lavabo ; Kolozsvár klinika 1 ciborium, 1 alba, 1 ciboriumköpeny.

Nyitra egyházmegye : Nagydévény 1 fehér pluviale, 1 füstölő, 2 viola minis-terruha.

Székesfehérvár egyházmegye : Kistétény 1 ciboriumköpeny, 1 kanontábla-készlet, 2 alba, 2 karing, 1 cingulum, 6 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo; Ercsi-zárda 1 alba, 1 karing, 1 fehér-viola stola ; Bodajk 1 fehér kazula, 2 vörös minis-terruha ; Bakonysárkány 1 fehér kazula, 1 burza, 1 oltárterítő, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo ; Felcsut 1 vörös kazula, 1 pulpitus, 1 karing.

Missió : Zágráb 1 fehér kazula, 1 ciboriumköpeny, 1 velum, 1 füstölő, 1 alba, 1 karing ; Belgrád 1 fekete kazula ; Serajevo 1 fehér pluviale, 1 kehely, 2 alaba, 4 karing, 30 lavabo, 12 purificatorium, 12 corporale, 6 vállkendő ; Stojdraga 1 kék felon ; Devetina 1 ciborium, 2 gyertyatartó ; Frenton, Amerika 1 ünnepi fehér pluviale, 1 ünnepi fehér kazula, 1 lila kazula, 1 velum ; Banjaluka Nazareth-zárda 1 fehér kazula ; Cavalla lazaristák temploma 1 fehér, 1 fekete kazula, 1 vörös pluviale, 1 velum.

Lugos gör. kath. egyházmegye : Rakovica 1 ciborium, 2 gyertyatartó, 1 fekete felon, 1 pacificale; Illyéd 1 fehér felon, 1 pacificale; Zigribert 1 színes felon, 1 ciborium, 1 pacificale, ámpolnák ; Csukics 1 színes felon, 1 füstölő, 1 oltárterítő.

(Folyt. köv.)

Szerkesztő: Dr. Tiefenthaler József.

Oltáregyesületi érmek

aluminiumból, újezüstből vagy valódi ezüsből többféle kivitelben kaphatók Kalocsán a Rózsafüzérekészítő Háziipari Vállalatnál. Csinos és tartós szentolvasók. Érmek, keresztek, szentképek, skapulárek, skapularé-érmek és egyéb kegytárgyak. Első szentáldozási képek. Imakönyvek és hitbuzgalmi művek. Lurdi víz.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Cím: _____

RÓZSAFÜZÉRIPAR, KALOCSA.